

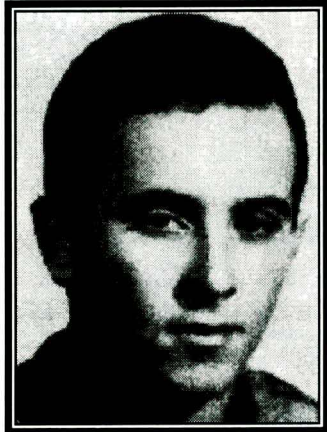

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי נתן שכטר ז"ל

בן פנינה ושמעון

נולד בהרצליה

בתאריך ו' באדר א' תש"ו, 19/2/1945

התגייס באוגוסט 1963

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך כ"ח באייר תשכ"ז, 7/6/1967

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 5 קבר: 4

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן שמעון ופנינה. נולד ביום ו' באדר א' תש"ו (19.2.1945) בהרצליה. בהגיעו לגיל-הלימודים למד בבית-הספר היסודי על-שם ברנר ולאחר שסיים את לימודיו שם למד בבית-הספר התיכון. הצטיין בלימודיו וסיים אותם. מילדותו היה חבר בתנועת-הנוער וכתוספת לערכים שספג בבית-הוריו רכש כמה ערכים רצויים מן התנועה שאליה השתייך, היינו - את אהבתו לכל אדם ואת חיבתו למולדת. מנעוריו ברורות היו מטרותיו בחיים: לתת את שירותו בצנחנים וללמוד את תורת-הרפואה, כי באלה יוכל לשרת את הארץ ויושבי-בה. באוגוסט 1963 גויס לצה"ל, התגייס לצנחנים, עבר קורס-חובשים וקורס מ"כ, ובסיום הקורס הפך למפקד-כיתה ולאחר-מכן - לסמל-מחלקה. במשך שירותו השתתף בפעולת-התגמול בקלקיליה, והיה מן הסמלים הבוודדים שמפקד-הגדוד בחר להשתתף בפעולה זו. הוא נימנה עם כוח-הרתק, שמטרתו היתה לחפות על החבלנים בפעולתם. כאשר שוחרר מן הצבא עבד וחסך את הכסף ללימודים ואז היה פנוי להתחיל בכיוון המטרה השנייה בחייו; הוא לימוד-הרפואה. הוא עמד בחינות הכניסה אל האוניברסיטה בבולוניה ונתקבל כסטודנט בפקולטה לרפואה שבה. בנוסף לקשיים השפה ובלימוד עצמו הכבידו עליו גם געגועיו לארץ. אך מתוך מאמץ של שקידה התגבר נתן עליהם - ובאחת התנחם כי עם הזמן שיחלוף יתקרב הוא להגשמתו

של חלום-חיינו. במכתביו להוריו, לחברתו ולחבריו נתן ביטוי לכיסופיו כגון: "איטליה יפה מאד, אך הארץ יפה יותר..." השלג כאן הוא חוויה אמיתית, אך השמש שלכם הרבה יותר נעימה..." דברים כאלה שימשו עדות לגעגועיו לארץ. מתחילה אמר לשוב לארץ עם סיום שנת-הלימודים, לשאת את חברתו לאשה, ולחסוך כסף לשם המשכת-לימודיו. אבל בהגיע הידיעות על המתיחות בארץ שלפני פרוץ מלחמת ששת הימים לא מצא נתן מנוח. הוא דורש מאת חבריו הישראלים לחזור לארץ בלי דיחוי ולהצטרף ללוחמים. מכתביו היו מלאי דאגה וחרדה לבית ובבוא הידיעה כי מיצרי טיראן נסגרו הביע את אלה להוריו - והם ענו לו: "אתה מבוגר, נהג בהתאם לשיקולך ולמצפונך..." אז קם נתן וללא קבלת צו-גיוס הגיע לארץ כמתנדב לחיל-הרפואה. בהתלהבות הטיל את עצמו אל תוך המלחמה, וביום השלישי לקרבות, הוא כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967), נפל בקרב שנערך ליד מוסיאון רוקפלר, מקום שם נפלו פצצות ונפגעו לוחמים רבים. בתוך השטח המופגז טיפל נתן בפצועים אשר באיזור ללא מחסה אף-על-פי שהפקודה היתה לתפוס מחסה, ובפגוע בו פצצה קטלנית נפל בין שאר חבריו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. אחרי שנפל החליט ציבור-הסטודנטים בבולוניה להקים את מועדונם על שמו - והמחלקה להנצחת החייל במשרד-הבטחון השתתפה בתרומה למטרה זו. ביזמת חבריו לרפואה בבולוניה והקהילה היהודית שם נקבע לוח-שיש בעברית ובאיטלקית בכניסה לבניין הקהילה היהודית שבמקום בנוכחותם של אחד ממוריו לרפואה, נציגי הקהילה והקונסוליה הישראלית. בבית-הספר התיכון בו למד נקראה הספרייה על שמו. בספר "מארויות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרביו האחרון. שמו הונצח בספרו של משה נתן "המלחמה על ירושלים" וכן מסופר עליו בספר "ירושלים לנצח" מאת אלי לנדאו.